

at Spekulationen i den danske Krone udefra dermed om ikke ophørte, saa dog i hvert Fald indskrænkedes til et Minimum.

Erhvervslivets Modstandskraft er imidlertid allerede i høj Grad svækket. For Købmandsstanden vil Tabene paa Varelagrene i mange Tilfælde være saa overvældende, at det vil føre til manges Ruin, saa meget mere som Firmaernes Omkostningskonti ikke i tilnærmelsesvis samme Grad er eller kan blive reduceret tilstrækkelig hurtigt. En jævn og rolig Deflation vilde derfor efter Komiteens Opfattelse staa som den bedste Løsning, men over hvor lang en Tid en saadan burde strække sig, vil man ikke være i Stand til at udtale sig om paa nærværende Tidspunkt. Det er nemlig muligt, ja i høj Grad sandsynligt, at det for overhovedet at kunne faa gennemført en saadan langsom og rolig Deflation vilde være nødvendigt at sikre denne ved en Lov om stigende — forud fikseret — Køber- og Sælgerkurs for Dollars, men Komiteen skal ikke for nærværende fremsætte noget positivt Forslag i saa Henseende, idet et saadant vilde kræve nærmere national-økonomiske Undersøgelser. Man ønsker dog her at betone, at saafremt den lige nævnte Fiksering ikke finder Sted, er det for Købmandsstanden i højeste Grad betydningsfuldt, at Kronekursen holdes saa vidt muligt uden Tilbagefald, og at en Stigning ikke finder Sted, før Nationalbanken føler sig sikker paa at kunne fastholde et nyt, for Kronen højere Leje. I denne Forbindelse har Prisudviklingen paa Verdensmarkedet sin overordentlige Betydning, idet Deflationen under et stigende Prisniveau kan gennemføres langt hurtigere, end hvor det holder sig uforandret eller gaar ned. Men een Ting maa i hvert Fald staa klart, at saa længe Deflationen staa paa, vil Erhvervslivet lide i høj Grad derunder, idet Importen og dermed Handelsvirksomheden i den Tid vil blive indskrænket til det mindst mulige. Skulde imidlertid Udviklingen gaa saa hurtigt, at Kronen snart skulde komme i Pari, er det efter Komiteens Opfattelse ubetinget nødvendigt, at denne Kurs fastholdes med alle til Raadighed staaende Midler.

ad 3. Det, der ved Kronens Stigning volder Købmanden Tab, foruden det direkte Tab paa hans Varelager, er, at Omkostningerne ved Renter, Lønninger, Skatter, Porto o. s. v. ikke kan følge med saa hurtigt, som Deflationen finder Sted, og det vil derfor være af stor Betydning, at der saavel fra Bankernes som fra Regeringsmagtens Side træffes alle de Forholdsregler, som er nødvendige, for at Reduktionen paa disse Omraader kan følge Trit med Deflationen. Man maa fra Købmands side ønske, at Bankerne bliver billigere i deres Pengeudlaan, idet selv den til 6 pCt. nedsatte officielle Diskonto vil tynde haardt, ligesom det vilde være af Betydning, om Kreditindskrænkningen slappedes noget, men man er selvfølgelig klar over, at en Ændring i disse Forhold ikke maa være af den Natur, at man derved risikerer at fremkalde ny Inflation. Man vil dog gerne fremhæve, at det sikkert vil være meget betydningsfuldt, især for en Mængde smaa Firmaer og Firmaer af Middelstørrelse, at der paa disse Punkter fra Bankernes Side vises den største Forstaaelse og Hensyntagen, idet Deflationen utvivlsomt vil bringe mange af disse Firmaer i økonomiske Vanskeligheder, saa at de, selv om de har en solid og god Basis, maaske vil blive nødt til at kræve yderligere Kredit og Imødekommen fra Bankers og Kreditorers Side for at kunne føre deres Forretninger igennem.

I denne Forbindelse vil man ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at den nugældende Konkurslov jo er af meget gammel Dato, og selv om Loven om Tvangsakkord bøder en Del derpaa, vilde det kunne virke i høj Grad gavnligt for mange af de Virksomheder, som maatte komme i Vanskeligheder, hvis der var en Lov, som forhindrede, at et Mindretal af Kreditorer kunde modsætte sig en rolig